

Helmond, 25.02.2014

Beste,

Ikzelf ben een leerling van havo 5 en zit zelf ook op een van de instanties van de bovengenoemde. Als er sprake is van het feit dat er geen genoeg toezicht is op pedagogische grond, dan moet er eerst onderzocht worden bij de leerling zelf.

Uiteraard ben ik ervan overtuigd dat dit wetsvoorstel belachelijk is, door een aantal redenen.

Ten eerste omdat het schending is van privacy. Wij als allochtonen en autochtonen worden van kleins af aan geleerd dat er hier in Nederland sprake is van vrijheid van geloof, vrijheid van media, vrijheid van etc., etc.. Waar blijft deze vrijheid dan? Ieder heeft recht op privacy, waar blijft deze welgenoemde privacy dan wel niet?

Ten tweede, leerlingen/jongeren en ouders ervan kiezen er zelf voor om in zo'n centrum te verblijven. Ik weet zeker dat geen één ouder noch een kind het initiatief neemt om zichzelf in een slecht omgeving te ondervinden. Als een jongere zichzelf sowieso niet op zijn/ haar gemak zou voelen, zou het wel terug gaan naar de ouders thuis. En het belangrijkste, de ouders zelf onderzoeken eerst hoe het in een instantie is, wat betreft pedagogische achtergrond van de centra en veiligheid ervan en beslissen daarna samen met het kind of het daar gaat verblijven. Hierbij hoeft de overheid dus totaal niet in te grijpen of te beslissen. Dat doen de ouders al op de allerbeste manier.

Ikzelf verblijf al een aantal jaren in een van de instanties en heb tot nu toe nergens last van gehad. Ik ben nooit ergens 'ongezonds' of 'onverzorgds' tegengekomen. Als dat zo geweest zou zijn dan had ik dat allang aangegeven en was ik er allang al weg gegaan. Dit zouden mijn eigen leeftijdsgenoten en andere jongere van dit soort instanties ook doen.

En tevens, over wat voor pedagogische zorg wordt er trouwens wel niet gesproken. De instellingen organiseren zoveel mogelijk activiteiten en genoeg andere dingen om een leerling zich op zijn/ haar gemak te laten voelen, zodat het zich goed kan uitbreiden. Welk ander stichting, of zelfs school, organiseert er tig activiteiten om een leerling op zijn/ haar gemak te laten voelen? De genen die dit voorstel indienen beschikken zo te zien over te weinig informatie over al het pedagogische en goed gezorgde. Waarom een pad op gaan, zonder een uitgetekend kaart?

Ook is het tot nu toe nooit verkeerd gegaan, er is nooit hulp gevraagd bij de overheid of iets anders voor eventueel een extra toezicht. Waarom zou dat nu wel in een keer moeten? Deze instellingen bestaan al meer dan 20 jaar. Als er gevraagd zou worden naar extra toezicht, als dat wel hetgeen was wat nodig zou zijn, dan zou de overheid op geen enkel manier een initiatief nemen om de instanties hulp te verlenen, met name het is een 'particuliere' instantie. En nu, plotseling uit het niets, waar het al jaren al goed is gegaan, neemt de overheid een stap om deze instanties wettelijk te maken voor de 'veiligheid van kinderen' en omtrent. Wel heel erg opvallend.. Dit roept tegelijkertijd erg veel gedachtes en vragen op.

En al de genoemde punten in het document, betreffende de doelstelling en beleid van de genoemde én transparantie, er kan altijd genoeg informatie gewonnen worden met open dagen en informatie avonden. Er wordt genoeg toelichting en informatie aangeboden aan wie het zich afvragen. Gesproken over vertrouwenspersonen, genoemd in artikel 4, geloof me, er zijn al genoeg personen die te werk zijn in de instanties die de leerlingen en ouders ondersteunen en informeren over de toestand van zijn/haar kind. Dit alles moet eerst eens onderzocht worden bij de ouders en jongeren zelf, voordat er een wetsvoorstel ingediend wordt noch het nodig is een wetsvoorstel in te dienen. En ik ben er zelf een groot voorbeeld van. Ikzelf wordt ook geholpen door pedagogische ondersteuning van een vertrouwenspersoon. En dat wordt elk ander medegenoot in deze instanties.

Hiernaast wordt er in het *memorie van toelichting* onder het kopje *1.2 Doelstelling* het volgende geschreven: **‘Dit wetsvoorstel heeft tot doel de ongestoorde ontwikkeling en de veiligheid van kinderen die verblijven op een jeugdverblijf zo veel mogelijk te waarborgen.’** In artikel 9.3 in

het wetsvoorstel wordt ook verteld dat de burgemeester er wanneer het hem/ haar niet bevalt met betrekking tot misdrijf en mishandeling, hij/ zij het recht heeft om de instantie te sluiten. Er wordt letterlijk uit gegaan van mishandeling en misdrijf in de instantie, zonder enig luisteren naar de mensen, m.b.t. de jeugdigen, of het genoemde er wel ook echt is. Als doel is het waarborgen van de veiligheid en dat wil de regering doen d.m.v. het sluiten van een instantie? De overheid wilt toch graag een veilig omgeving geven aan de kinderen, waarom streven zij er dan niet naar om het er echt veilig te maken, en zogenaamd als het er geweest zou zijn, de mishandelaar en/of misdrijver er weg te sturen? Waarom zal zo een instantie gesloten moeten worden en zodoende de gevoelens en wensen van leerlingen/ mijn leeftijdsgenoten betasten? Wij hebben het reuze goed, maar waar blijven degenen die het ons moeten vragen? Naar wie wordt er geluisterd?

Een groot uitroepteken:

Ten opzichte van de jongere buiten de instanties om, zijn wij, gezien ik en andere jongeren van instanties worden vergeleken met de anderen buiten, verder met de sociale ontwikkeling en het respectvol omgaan met anderen, met betrekking tot de sociale kanten van een kind. Een jongere in dit soort instanties verblijft namelijk met een aantal leeftijdsgenoten en medeleerlingen en leert dus erg veel (met nadruk op erg) hoe het moet communiceren en leert van de verschillende karakters en omgang ervan. Er hoeft dus totaal geen toezicht gehouden te worden op deze instanties, namelijk als het zo slecht geweest zou zijn, dan was het allang in het daglicht gekomen en waren dit soort instellingen/ instanties gesloten. Er zijn bovendien ouders die al een goed toezicht hebben, waar bemoeit de overheid zich mee?

Tot slot wil ik nog eens aangeven dat dit wetsvoorstel helemaal niet hoeft in het kader van toezicht op veiligheid van jongeren en ook niet in het kader van wat dan ook. Want net zoals ik al eerder heb aangegeven, als het al zo slecht was geweest, was het nu al bekend en waren er allang maatregelen genomen. Natuurlijk mag de overheid onderzoeken doen hoe het in dit soort instanties eraan toe gaat. Want er is blijkaar na minstens 20 jaar van bestaan plotseling een hele grote vraag en nieuwsgierigheid naar de zorg van de kinderen hier. Maar dit betekent niet dat het recht van de genoemde instanties, om totaal particulier te blijven, van ze afgenomen moet worden.

Ik raad de overheid eerder aan om de kinderen buiten die slecht gedrag tonen eerst eens te gaan onderzoeken op wat voor opvoeding en pedagogische zorg zij krijgen, dan een wetsvoorstel in te dienen op een onderwerp waarover ze niet of bijna geen informatie beschikken. Met name, het gaat over mij en mijn leeftijdsgenoten, maar wij zijn niet degenen die gevraagd worden hoe het er is!

Ik hoop dat ik duidelijk en overtuigend ben geweest.

Hoogachtend,
B. Aydin